

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Set og tænkt under den store Krig (1)

Citation: Larsen, Karl: "Set og tænkt under den store Krig", i Larsen, Karl: *Set og tænkt under den store Krig*, Erslev & Hasselbalchs Forlag, Schetelig's Boghandel, 1915, s. 85.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_20-shoot-idm140618748882784/facsimile.pdf (tilgået 28. oktober 2021)

Anvendt udgave: Set og tænkt under den store Krig

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Og vi satte os ned ved hans Skrivebord.

Den Faldnes Brev begyndte med den glade Meddelelse af 10. Avgust om, at han sammen med saa mange andre Unge var bleven antaget som Frivillig i Infanteriet og allerede laa paa Kasernen for samme Dag at komme i Uniformen, og derpaa fulgte fra Øvelseslejren Kort og Breve om Uddannelsen og Fødevarer og Smaating, som han bad om at faa sendt, deriblandt »Goethes Faust, trykt paa tyndt, let Papir«. Den 13. Oktober skriver han fra Jernbanetoget, hvor de første fjendtlige Fanger bliver ført forbi, og han og Kameraterne »kører under Sang videre«, passerer »Grænsen med Hurraraab« og ser »straks derpaa de første Spor af Kamp«.

Beständig kommer det igen: »Moder skal ikke være banget«

Meget forsigtigt, under kendeligt Tryk af, at »nærmere Angivelse maa vi ikke komme med«, beretter han under 17. Oktober i stor Almindelighed om lange Marscher »gennem en herlig, frugtbar Egn«, og den 22. følger i største Knaphed det lille Kort:

»Endelig kan jeg komme til at skrive og fortælle Jer, at jeg endnu er rask og munter. Vi har været i Fægtning Dage igennem. Saa var det jo lidt knap med Mad og Søvn. Maaske kan man alligevel faa hentet det ind, da vi nu har vores Køkken igen. Alt andet mundtligt!«

To Dage senere — altsaa den 24. — har han ment at kunne være lidt udførligere: »Nu har vi en

Uge ligget i Fægning, det kan jo stundom gøre en lidt utaalmodig, men man jo finde sig til Rette med det og holde ud. Det gaar stadig fremad, saa der er ingen Tvivl om, at Enden bliver god. Hvad der overrasker En, er, at man næsten slet ikke faar noget at se af Fjenden, man hører saa at sige kun Artilleriet, der gensidig hilser paa hinanden. Men nok om det, ellers gør I, Moder i Særdeleshed, Jer bare alt for megen Bekymring for min Skyld, og det er der slet ingen Grund til....«

Først i et Brev 3 Dage efter kommer det frem, at han »for en Ugestid siden« var med »i et Stormangreb paa Dixmuiden, som bragte os svære Tab, men det er jo mest Saarede. Dog er der mange af dem, som gaar meget igennem ved, at de ligger 3—4 Dage uden Spor af Hjælp, indtil de faar slæbt sig hen i Nærheden af vore Stillinger og kan blive taget op. En hel Del af dem omkommer jo nok paa den Maade.« Men selv er han »usaaret og befinder mig yderst vel og er i storartet Humør og kun bange for, at lille Mo'r skal gøre sig alt for mange Bekymringer. Lige for Øjeblikket ligger vi i den bageste Linje, hvor der er helt hyggeligt, og man i rigt Maal kan indhente alt det forsømte med Hensyn til at sove og spise. Men forrige Nat var skrækelig. Da regnede det i et Køre, der var intet Straa i den opblødte Skyttegrav, og alle vore Ting og Sager var gennemblødte. I kan nok udmale Jer, hvad Stemning vi var i. Men efter Regn kommer